

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIV. — Wydana i rozesłana dnia 30. grudnia 1893.

(Zawiera Nr. 200—203.)

200.

Ustawa z dnia 25. grudnia 1893,

o c. k. obronie krajowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu, zastosowana do postanowień ustawy o służbie wojskowej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Dwunastoletni obowiązek służby żołnierzy i podoficerów, wcielonych bezpośrednio do obrony krajowej — z wyjątkiem rezerwy dopełniającej (§. 13 ustawy o służbie wojskowej) — obejmuje 2 lata służby w stanie czynnym i 10 lat służby w stanie nieczynnym. Pewna ilość żołnierzy, odpowiednia systemizowanemu etatowi podoficerów może być na trzeci rok do czynnej służby zobowiązana. Za trzeci rok wysłużony pod chorągwią odpaść mają 4 tygodnie ogólnego okresu ćwiczeń wojskowych (§. 4), tudzież dwa lata okresu służby w obronie krajowej w stanie nieczynnym a obowiązek służeńia w pospolitem ruszeniu kończyć się ma z skończeniem 40. roku życia.

§. 2.

Organizacją obrony krajowej ustanawia Cesarz.

§. 3.

Pobierający płacę miesięczną, tudzież żołnierze i podoficerowie szczególnych broni, oddziałów i za-

kładów, z wojska do obrony krajowej przeniesieni, mogą być w razie wojny użyci w miarę potrzeby do wzmocnienia odpowiednich broni, oddziałów i za-kładów wojska, gdy rezerwy tychże zostały powo-łane i zarządzone zostało uruchomienie przynajmniej pewnej części obrony krajowej.

§. 4.

Ćwiczenia wojskowe peryodyczne obrony kra-jowej trwają za każdym razem aż do czterech tygo-dni i odbywają się nie w czasie żniwa.

Do okresu ćwiczeń nie wlicza się czasu po-trzebnego do uzbrojenia i rozbrojenia wynoszącego po jednym dniu.

Do ćwiczeń wojskowych (służbowych) w grani-cach okresu wyżej oznaczonego pociągani być mogą nieczynni oficerowie obrony krajowej i aspiranci na ofi-cerów w miarę potrzeby a zresztą wszyscy do obrony krajowej należący w stanie nieczynnym zostający, ile możności ze względem na stosunki ich pobytu, tyle razy, żeby okresy wszystkich ćwiczeń peryodycznych, w ciągu całej służby w obronie krajowej, razem wzięte, nie przenosiły 20 tygodni dla wcielonych bezpośrednio do obrony krajowej a czterech tygodni dla tych, którzy wysłużyli lata służby wojskowej, przeniesieni zostali z rezerwy do obrony krajowej.

Obwieszczenia, podające do wiadomości, które poczty roczne współzaciężnych mają być powołane do ćwiczeń wojskowych peryodycznych, wydawać należy najpóźniej aż do końca roku poprzedzającego powołanie.

Pierwsze ćwiczenie wojskowe rezerwistów do-pielniających, wcielonych do obrony krajowej, odbyć się może bezpośrednio po odebraniu pierwszego wy-kształcenia.

Oddziały obrony krajowej mają w ciągu ćwiczeń brać naprzemian udział także w większych ćwiczeniach wojska, w którym to razie okres ćwiczeń może być wyjątkowo przedłużony aż do pięciu tygodni, z wliczeniem wszystkich ćwiczeń wojskowych w przeciąg ogólny powyżej oznaczony.

Jeżeli z jakiegokolwiek przyczyny nie odbędzie się jedno z ćwiczeń wojskowych (służbowych) rezerwy lub obrony krajowej ustawą przewidzianych, takowe może odbyć się później, jednakże nie wolno pociągać dwa razy w tym samym roku do ćwiczeń wojskowych (służbowych).

§. 5.

Korpus oficerów obrony krajowej tworzy się i uzupełnia:

- a) przez przechodzenie oficerów czynnych z wojska;
- b) przez wcielenie oficerów rezerwy wojska;
- c) przez przyjmowanie oficerów wojska będących na emeryturze i w stosunku „bezszlubywym“;
- d) przez przyjmowanie osób nie podlegających powinności służbowej, które starają się o stopień oficerski i są do niego całkiem uzdolnione;
- e) przez posuwanie na wyższe stopnie w obronie krajowej podług zasad przyjętych w wojsku.

§. 6.

Osoby należące do obrony krajowej zostają pod względem stopni na równi z osobami należącymi do wojska; w razie równości stopni, osoby należące do wojska mają pierwszeństwo przed osobami należącymi do obrony krajowej.

§. 7.

Język komendy w obronie krajowej na całym obszarze królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych jest ten sam co w wojsku.

Ogólne odznaki służbowe i stopniowe, rynsztunki i uzbrojenie, przepisy dotyczące się służby i mustry w obronie krajowej, odpowiadać mają tym, które są zaprowadzone w wojsku.

§. 8.

Pobierający płacę miesięczną, tudzież żołnierze i podoficerowie obrony krajowej mają tylko w ciągu pełnienia służby prawo do płac, które w czasie pokoju, pogotowia i wojny są takie same jak w wojsku.

§. 9.

Suma kosztów obrony krajowej, obejmująca oraz zwiększone płace emerytowanych oficerów

w ciągu pełnienia służby, obciąża w czasie pokoju budżet Ministra obrony krajowej; te zaś koszty, które powstają przez uruchomienie i użycie obrony krajowej do celów wojennych, pokrywane będą dotacją wspólnego Ministra wojny.

§. 10.

Wszelkie sprawy obrony krajowej należą do zakresu działania Ministra obrony krajowej, który odnośne relacje zdaje Cesarzowi.

Minister obrony krajowej wydaje rozporządzenia swoje do Władz, oddziałów i zakładów obrony krajowej za pośrednictwem dowódcy naczelnego obrony krajowej i tą samą drogą odbiera ich referaty służbowe.

§. 11.

Do naczelnego dowódcy obrony krajowej należy w czasie pokoju:

1. Kierownictwo naczelne wykształceniem wojskowym;
2. czuwanie nad karnością;
3. dozór nad oddziałami jakoteż
4. zapasami wojennymi;
5. wykonywanie władzy sądowej wojskowej nad osobami należącymi do obrony krajowej, tejeż władzy podlegającymi, jakoteż władzy porządkowo-karnej nad oficerami, podoficerami i żołnierzami czynną służbę pełniącymi;
6. wydawanie opinii w sprawach osobistych oficerów.

W sprawach swego zakresu działania może rozrządzać władzami i wojskami obrony krajowej, atoli obowiązany jest o ważniejszych zarządzeniach uwiadomić jednocześnie także Ministra obrony krajowej.

§. 12.

Całą obronę krajową lub jej część powołuje się i uruchomia w razie potrzeby do celów wskazanych w §. 4 ustawy o służbie wojskowej tylko na rozkaz Cesarza, kontrasygnowany przez odpowiedzialnego Ministra obrony krajowej.

§. 13.

Ustawa niniejsza, z której wydaniem tracą moc swoje przepisy ustawy z dnia 24. maja 1883 o obronie krajowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia a wykonanie onejeż porucza się Ministrowi obrony krajowej.

Wels, dnia 25. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Welsersheimb r. w.

201.**Obwieszczenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 25. grudnia 1893,**

o zwinięciu urzędu administracyjnego dóbr rządowych nadworniańskich.

Na mocy Najwyższego upoważnienia z dnia 23. czerwca 1893 związa się z dniem 31. grudnia b. r. „C. k. urząd administracyjny dóbr rządowych nadworniańskich“ z siedzibą w Nadwornym, stosownie do obwieszczenia Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. września 1891 (Dz. u. p. Nr. 133) do załatwiania spraw administracyjnych w dobrach nadworniańskich w powiecie tejże nazwy w Galicyi na rzecz Państwa zakupionych, tymczasowo ustanowiony a czynności jego przechodzą z dniem 1. stycznia 1894 na Dyrekcją lasów i dóbr skarbowych we Lwowie.

Falkenhayn r. w.

202.**Ustawa z dnia 27. grudnia 1893,**

upoważniająca Rząd do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych z Hiszpanią.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby stosunki handlowe z Hiszpanią uregulował w sposób na zasadzie ustawy z dnia 28. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 233) rozporządzeniem całego Ministerstwa z dnia 30. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 235) przepisany, lub w inny celowi odpowiedni a względnie żeby zawarł i wprowadził w wykonanie układ z Hiszpanią, z tem jednak zastrzeżeniem, że o ileby środki te i układy miały obowiązywać dłużej niż do 31. grudnia 1894, w każdym razie poddać je wprzód należy załatwieniu porządkiem konstytucyjnym.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894, poruczam całemu Mojemu Ministerstwu.

Wiedeń, dnia 27. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.
Weltersheimb r. w. Bacquehem r. w.
Schönborn r. w. Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w. Plener r. w.

Jaworski r. w.

203.**Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 28. grudnia 1893,**

którem w rozporządzeniu ministeryalnym z dnia 22. maja 1889 (Dz. u. p. Nr. 76), wydanem na zasadzie §. 14go ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) o ubezpieczeniu robotników na wypadek przygody, zmienia się podział na klasy niebezpieczności tych przedsiębiorstw ubezpieczeniu na wypadek przygody podlegających, które mają na celu wyrób celulozy i drzewnika.

Po wysłuchaniu przybocznej Rady ubezpieczenia, rozporządza się co następuje:

Na miejsce tytułów podanych z systematycznym rozkładem w rozporządzeniu ministeryalnym z dnia 22. maja 1889 (Dz. u. p. Nr. 76) a mianowicie w grupie X, lit. a podziału na klasy niebezpieczności przedsiębiorstw ubezpieczeniu na wypadek przygody podlegających:

Fabryki celulozy i drzewnika

XI klasa niebezpieczności

i

Szlifiernie drzewa do fabrykacji drzewnika

XI klasa niebezpieczności

zaprowadzają się następujące tytuły:

Fabryki celulozy:

1. tarcie drzewa i roboty pomocnicze tu należące:

a) z używaniem pił kolistych lub machin do rznięcia krążków i machin do tarcia drzewa

X klasa niebezpieczności,

b) z używaniem pił kolistych lub machin do rznięcia krążków, jeżeli użycie ich ograniczone jest do rozdrabniania pni a zresztą praca wykonywa się ręcznie . . . VII klasa niebezpieczności;

2. roboty koło wyrobu celulozy z drzewa tartego VI klasa niebezpieczności.

Fabryki drzewnika (szlifiernie drzewa) i fabryki tektury drzewnej:

1. tarcie drzewa i roboty pomocnicze tu należące:

a) z używaniem pił kolistych i machin do tarcia drzewa X klasa niebezpieczności,

b) z używaniem pił kolistych, jeżeli użycie ich ograniczone jest do rozdrabniania pni a zresztą praca wykonywa się ręcznie

VII klasa niebezpieczności;

2. roboty koło wyrobu drzewnika i tektury drzewnej z drzewa tartego

VI klasa niebezpieczności.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894.

Bacquehem r. w.

